

כתוב-הגנה

פרשת ידו

השבוע הגישו עורכי הדין אמי נון וזכרוננו ואביגדור פרדמן את כתבי ההגנה של הנתבעים בתיק התביעה האזרחית, שבו דרש יוגאל ידן פיצוי בסך 5 מיליון ל"י עבור הוצאת לשויהרע במירסומי "העולם הזה".

באותו עת המשיך יוגאל ידן עצמו בנסיונו להפעיל טרור על "העולם הזה" באמצעות מישפטים במיטונות, והגיש קובלנה פלילית נוספת נגד יוגאל לבוב, אורי אבנרי ואלי תבור. בתביעה זו — הרבני עית במיפמר עד כה — הוא תובע לשלוח כל אחד מהם לשנה אחת שני מאסר.

להלן הקטעים העיקריים בכתבי ההגנה של זכרוננו ופרדמן בתיק תביעת המידיינים:

● הנתבעים יאמרו כי מן הפירסום ה-

פירסם התובע פירסומים פופולאריים בדבר החפירות, אשר מומנו בכספי הציבור והוא מרוויח מפירסומים פרטיים אלה כסף שז' כי 400,000 ל"י לשנה.

(ג) אמת, שהתובע ייצא לחו"ל עתיקות, אשר היו כבעלות האוניברסיטה העיב-רית, מבלי שיוציא רשיון ייצוא כחוק על שמו של התובע.

(ד) אמת, שהתובע עקף הדרישה להרי ציא רשיון ייצוא כחוק, באופן שביקש מר אחד לוי שיוציא רשיון ייצוא בשמו שלו.

(ה) אמת, שהתובע ביקש לעשות כך על-מנת שלא שמו יהיה מופיע במיסמכי ייצוא העתיקות, אשר הכתבה מדברת בהם.

(ו) אמת, שהתובע קיבל מחו"ל צ'ק על סך 6,000 דולר בעבור עתיקות אשר ייצא לארצות-הברית, ואמת שלא רשאי היה לקבל את הכסף מחו"ל, באשר לא על שמו של התובע היה רשיון ייצוא כחוק.

(ז) אמת, שהתובע קיבל הצ'ק על סך 6,000 דולר אשר לא היו מועדים לו, אלא לאוניברסיטה העיבירית.

(ח) אמת, שהתובע דא היה מוסמך להסב הצ'ק, אשר היה לז' שקורת המכון לארכיאולוגיה של האוניברסיטה העיבירית.

(ט) אמת, שהתובע הציג עצמו כמי שמוסמך להסב הצ'ק, וכך עשה.

(י) אמת, שהתובע הוציא ללא רשות, ובלי סמכות, הסך של 6,000 דולר מכספי האוניברסיטה העיבירית, מבלי שהוצאה

כתיק בית-המישפט המחוזי בתדיאבוב

התובע:

פרופ' יוגאל ידן

הנתבעים:

1. יוגאל לבוב
2. אורי אבנרי
3. העולם הזה בע"מ

רית עתיקות אשר שוויים המוצהר בפני שילטונות המס היה 250 דולר.

(ט"ו) אמת, שהתובע קיבל רשיון ייצוא על שם אחד לוי, לעתיקות בשווי של 250 דולר.

(ט"ז) אמת, שבעבור עתיקות, אשר שוויים המוצהר היה 250 דולר (וזה כנראה היה שוויים בפ"י) קיבל התובע 6,000 דולר.

(י"ח) אמת, שבספרי החברה אשר רכז שה את העתיקות מן התובע בארצות-הברית נרשם כי העתיקות הללו נרכשו בסך 6,000 דולר.

(י"ח) אמת, שהתובע עשה עפי-

חודשי מאסר.

(כ"ג) אמת, שהתובע אשר קיבל בתמו-רה לעתיקות שייצא לחו"ל 6,000 דולר, היה חייב במסי ייצוא על פי חוק העתי-קות בשיעור 10%, דהיינו, סך 600 דולר. (כ"ד) אמת, שבמקום לשלם 600 דולר מסי ייצוא שילם התובע, באמצעות אחד לוי, סך 25 דולר בלבד.

(כ"ה) אמת, שהתובע עשה ועושה בי-חפירות מצדה רווחים בצורות שונות.

(כ"ו) אמת, שחפירות-המצדה נחז-פרו בכספי-ציבור, בסיוע צה"ל ובסיוע מתנדבים, עדימנת להקי-נות נכס היסטורי למדינת-ישראל, ודא עדימנת דתת מקורי-הכנסה של 400 אקף ל"י לשנה לתובע.

● סעיף 19 לכתבה התביעה (הנוגע ל-קובלנה שהגיש לבוב) מוכחש כדלקמן:

(א) הנתבע מס' 1 יטען כי הפירסום האמור בסעיף זה היה בתוס'לב, וכמו-כן שהפירסום הוא תלונה על התובע, שהוג-שה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על ה-תובע — מישרת-ישראל.

(ב) הנתבעים יטענו שהדברים האמור-רים בתלונה, אשר נוסחה צורף, הם אמת כמפורט בסעיף 18 דלעיל.

(ג) הנתבעים יטענו כי התובע ביקש למנוע בעד הנתבע 1 למלא חובת אורח ולמסור לחקירת הגורמים הראויים את עפי-קי התובע, בתואנה ובאיום של הגשת קוב-

הארכיאולוגיה היא עבור התובע עסק מכניס. ואין הוא מהסס לגרוף

לעצמו הכנסות מפעולות שמומנו בכספי הציבור * התובע ניסה

להטעות את לבוב * התובע עשה שימוש לרעה בבית-המישפט

כדי להעלות קטעי סנסציה ופארודיה ולתת שלל לעיתונאים

לנה פלילית בגין לשון הרע, ואחרי-כן באיום של הגשת תביעה אזרחית בסך 5,000,000 ל"י בגין לשון הרע.

(ד) הנתבעים יטענו כי נקטו לפני ה-פירסום את האמצעים הסבירים להיווכח בנכונות הפירסום, ובכלל זה פנו אל התור-בע, אשר השיב לנתבעים בתשובות מט-עות ומתחמקות.

● הנתבעים מכחישים סעיף 20 לכתב-התביעה (כאילו היתה כוונה לפגוע בכושר

קיום לא חוקיים.

(י"ט) אמת, שהתובע הפר חוק.

(כ) אמת, שהתובע השייך לז' תנועה הקוראת להעמיד לדין מפ"י רייחוק, הפר חוק בעצמו.

(כ"א) אמת, שהתובע עבר על חוק-העתיקות, בכך שייצא עתיקות מבלי שהיה בידו רשיון לכך. כאמור הרשיון היה על-שם אחד לוי, ולא על שם התובע.

(כ"ב) אמת, שעני פי החוק, העובר על החוראה הצ"ל מפקודת העתיקות צפוי לעונש של שישה

נעברה בספרי האוניברסיטה העיבירית, ומבלי שהיה להוצאה איזה רישום בתק-ציב האוניברסיטה העיבירית.

(י"א) אמת, שהתובע הסב צ'ק אשר היה משוך במטבע זר, ומסרו לאחד לוי, אשר לא היה סותר מוסמך כמשמעות הדי-בור בתקנות ההגנה (כספים).

(י"ב) אמת, שהתובע עבר על תקנות-ההגנה (כספים) בכך שלא מסר את הצ'ק כמטבע זר לבנק אשר הוא סותר מיפמר כנ"ל.

(י"ג) אמת, שהתובע ייצא לארצות-הבר-

רחב והשלם. בדבר הנתבע, עולים הדברים הבאים:

(א) התובע הסב שלא כדין המחאה, שי-היתה מיידעות לפקודת האוניברסיטה העיב-רית.

(ב) התובע התחזה לבעל סמכות להתום על המחאה של האוניברסיטה העיבירית, מבלי שהיתה לו סמכות כזאת.

(ג) התובע הוציא מרשות האוניברסיטה העיבירית כספים שנועדו לה, מבלי שהיתה לו סמכות לכך.

(ד) התובע מרוויח כארבעי-מאות אקף לירות לשנה, תמלוגנים מפירסומיו הפופולאריים על חפירות שמומנו בכספי הציבור, והארכיאול-וגיה בעבור התובע היא עסק מני-נימ, ואין התובע מהסס לגרוף לעצי-מו הכנסות מפעולות שמומנו בכספי פי הציבור.

(ה) המיצאים, אשר נמצאו בחפירות מצדה, נמצאים בחזקתו של התובע, ועובי-דה זו גרמה לכך שנעלם מן המיצאים שקל משנת 5 למרד, אשר ערכו כ-650,000 לירות.

הנתבעים מצרפים לכתבה-הגנתם גילוי-נות 2067, 2068, 2069, 2020, של העיתון העולם הזה, אשר בהם מתפרסמות חזר-ליות האחרות של הפירסום המלא והשלם על התובע.

● הנתבעים מכחישים כי הפירסום הוא

לשויהרע, ויטענו, כי הפירסום הוא אמת, בכל אחד מפרטיו ובצורתו השלמה, כסיד-רתיפירסומים על מעשי התובע, המצטר-פים אחד-לאחד להיות אמירה אחת, שלמה ואמיתית על התובע.

(א) אמת, כי התובע אינו מפרסם את טיכום חפירות מצדה, כפי שמחייב החוק, יעד היום פירסם בחוברת ידקה משהו הקרוי: "סקירה ראשונה".

(ב) אמת, כי במקום לפרסם את הפירסום הראוי עיפי החוק,

בבית-המישפט: עורכי-הדין אמנון זיכרוננו, אבנרי, לבוב ופרקליטו של ידן, גולדנברג